

og vor Stilling til Reformerne skal jeg ikke yderligere dvele ved, thi den har jo vist sig gennem Arbejdet. Jeg føler mig overbevist om, at den Stilling, Folketingets Flertal her gennem Arbejdet i Winter har indtaget, vil finde fuld Tilslutning ude hos den store almindelige Befolkning, af hvis Tillid vi leve.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Hørring): Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, udtalte med Hensyn til de Poster, som ere optagne paa Finanslovsforslaget, og om hvilke jeg har sagt ved Fremlæggelsen, at jeg var rede til at frasælbe dem, jaafremt de ikke vilde finde Tilslutning her, nemlig et Beløb til et Lønningstillæg til Departementschefen i Krigsministeriet og den bekendte Bevilling til Militærarbejderne, at man mente fra hans Side, at Tilslutning til disse Poster krævede en Indrømmelse fra Landstingets Side, og med Hensyn til denne Indrømmelse henviste han til den af det høje Ting paa Finanslovsforlaget i flere Aar indsatte Bevilling til Fredsbureauet i Bern. Jeg skal gerne optage en Forhandling om at søge denne Bevilling gennemført nu, og jeg finder saa meget mere Grund til at gøre det, som det jo maa erkendes, at der er en vis Lighed mellem Bevillingen til Militærarbejderne og Bevillingen til Fredsbureauet i Bern. Begge Dele ere gamle Poster, som ere gaaede igen fra Aar til Aar, og om hvilke vi vistnok allefammen kunne sige, at vi inderlig gerne vilde se at faa en Ende paa Spørgsmaalene om disse Bevillinger. Altsaa det skal jeg meget gerne gaa til og skal se om muligt at faa et Resultat ud af saadanne Forhandlinger. Anderledes maa jeg derimod stille mig med Hensyn til de Bevillinger, som det ærede Medlem ellers omtalte, nemlig de to Landbrugsbevillinger, 200,000 Kr. til Rødeskport og 100,000 Kr. til Avlscentrer. Det var ganske ny Poster, der indkom under Forhandlingerne i Fællesudvalget, endda paa et sent Stadium, og om hvilke det tillige blev erkendt og maatte erkendes, at Fremfættelsen af Forslag herom ingenlunde var fuldt forberedt. Det var Led i de Forligsforhandlinger, som den Gang førtes, og jeg frygter meget for, at hvis man vil optage Forhandlingen om disse Poster, vil man aabne Døren for Forhandlingernes Genoptagelse i det hele taget med Hensyn til andre Poster paa Finanslovsforlaget, og vi komme derved meget let bort fra det, som jeg meget gerne vilde bede om Rigsdagens Bistand til, nemlig at søge at holde denne Forhandling om det foreliggende Finans-

lovsforslag saa simpel og enkelt som muligt, navnlig ogsaa med Hensyn til Fremtiden. Jeg tror, vi her have staaet i en overordentlig vanskelig Situation, en Situation, som jeg haaber ikke let vil komme igen, og vi have en Forpligtelse til nu at se at gøre alting saa godt som muligt og navnlig ogsaa til ikke at give vore Efterkommere et daarligt Eksempel. Det forekommer mig, at hvis vi nu optage en vidtløftig Forhandling for at faa gennemført det foreliggende Finanslovsforslag, og Tiden træffes ud, inden vi kunne naa til et Resultat, saa vil det være et meget uheldigt Eksempel at give Eftertiden.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa et Tilbageblik over de politiske Begivenheder i Fortiden. Jeg skal ikke følge ham her. Ærede Medlemmer ville forstaa, at jeg ikke kan føle mig opfordret til at komme ind paa en nærmere Drøftelse af de Begivenheder, som ligge i den nærmeste Fortid. Det ærede Medlem resulterede imidlertid i en Opfordring til mig, som jeg skal besvare. Det var en Opfordring til mig om at udtale mig om, hvorvidt jeg var i Stand til at give en lignende Erklæring som den, der blev afgiven af Konseilspræsidenten i det forrige Ministerium i Efteraaret 1896, nemlig med Hensyn til hans Stilling til provisoriske Finanslove. Det ærede Medlem refererede denne Erklæring saaledes, at Konseilspræsidenten havde udtalt, at Ministeriet ikke vilde benytte Provisorier. Jeg gør i og for sig ikke nogen væsentlig Indvending mod dette Referat af Indholdet af Erklæringen, men jeg tror dog, at jeg skulde den historiske Sandhed at sige, at ganske saaledes faldt Ordene ikke. Konseilspræsidenten erklærede den Gang — jeg udbeder mig den høje ærede Formands Tilladelse til at oplæse nogle Linier i saa Henseende — at Ministeriet maa betragte sin Mission som endt, dersom den Ulykke skulde overgaa Landet, at der atter indtræder en uløselig Finanslovsconflict. Dette var hans Erklæring. Men denne Erklæring blev gengivet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (G. Hage) — selvfølgelig i fuldstændig god Tro og uimodfagt, saa jeg siger aldeles intet derimod — saaledes: Konseilspræsidenten har altsaa nu klart og bestemt erklæret, at dette Ministerium ingen Sinde og ikke under nogen som helst Omstændigheder vil udstede en provisorisk Finanslov. Disse to Udtalelser falde ikke ganske sammen, der er en væsentlig Forstel derimellem, og det er blot den, jeg vilde pege paa. Imidlertid, det, som Flertallet i det høje Ting ønsker, er altsaa en Erklæring fra mig,